

Lainalta serkulle, Kirje palautettu
Toivo Ketola
Kenttäsairaala No15
Kp.k. 8
70 (epäselvä, päällä leima) PALAUTETAAN LÄHETTÄJÄLLE
Käsin kirj: ei enää täällä 8 kpk 7410
Kenttäpostia
KENTTÄPOSTIKONTTORI N8
18 VII 41
kuoren takana:
Läh. Lotta Laina Siltaloppi
K.p.k. 8.
7410
Leima: Joensuu 8.VIII.41-9

Kirjeen teksti:
Täällä jossain. 13/ VII. 41.

Toivo hyvä!

Suuret kiitokset kirjeestäsi ja terveisistä!

Pyydän anteeksi Sinulta, kun en ole vastannut kirjettäsi, tarkoitan sitä viime syksynä saamaani. Kirjoitin kyllä siihen vastauksen, mutta se jäi lähettämättä

Tämän kirjeen vastaan heti Sain sen justiin, kotoa tulleen kirjeen sisässä ja kun olin saanut luettuksi kumpaisenkin kirjeen niin päälle kuului kovaa suhinaa ja kova jysäys. Tämä on korpea jossa tällä hetkellä oleilen ja olemme olleet tähän saakka kokonaan muusta maailmasta eristettynä. Nämä juuri saamani kirjeet oliva ensimmäiset tervetulleet viestit Teiltä omaisilta. Täällä alhaalla maanpäällä, parakin ympärillä, puut suhisevat sunnuntaista rauhaa, mutta taivaalla surisee miltei alituisesti lentokoneet.

Olen toistaiseksi kenttäsairaalassa, mutta kun tulee tilaisuus, muutan S-sairaalaan, koska kärsin työnpuutteesta. Meillä on vain vähän potilaita. Hyvähan se olisi jollei potilaita olisi, mutta kun tiedän heitä jossakin olevan, niin sehän minua täällä porottelee. Tämä on kyllä jo toinen asuinpaikka meille tämän sodan aikana ja emme pidä tätäkään viimeisenä.

Kyllä meidän pojilta vaaditaan paljon, mutta Teillä on siellä tukenanne Jumala joka auttaa Herra joka kuolemasta pelastaa. Eihän me suomalaiset muuten mitään olisi jollei meidän tukenamme taivaan vallat olisi. Minun äitini pelkää kovasti puolestani ja tietysti Sinunkin äitisi, niin ne äidit toivovat lastensa saavan hyvän osan. Kaikihan on selvää kun ei meille ihmisille ole muuta nimeä annettu jossa meidän olisi pelastuminen. Meidän syntisten lunastaja on tuomarimme, viimeisenä päivänä ja me luotamme syntisinä tuomarimme lunastajamme armoon, niin ei meillä ole täällä sodassakaan sen puolesta hätää. Me suomalaiset olemme rikkaita, kun meillä on päämääränä kaksi isänmaata, maallinen ja taivaallinen. Molemmat saamme omaksemme sotimalla. Toisen sotimalla syntistä itseämme vastaan ja toisen sotien ryssiä vastaan.

Täällä on paljon kauniita kirkasvetisiä järviä joissa saamme uida, siis liian hyvin meillä on sodassa, mutta tulevaisuutta emme näe, mitä tämän jälkeen seuraa. Toivon Teille siellä parasta mahdollista, että jaksaisitte kantaa päivien kuorman ja helteen.

Olen ollut jo kotoa poissa neljättä viikkoa. Kävin lomalla ennekun tulimme tänne. En tiedä onko Osmo saanut minulta kirjeen. Töhertelin hänelle junassa matkalla, kun tulimme tänne. En ole Sinua unohtanut, vaikka kirjoittaminen jäikin. Paljon terveisiä ja hyvää jatkoa Sinulle!

Entinen ja nykyinen Lotta sisaresi

Laina Siltaloppi

K.p.k.8.

7410

j.k. Pyydän kirjoita, mitä sinulle kuuluu?

Odotan, Laina